

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 octombrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, declarat de avocații Druță Boris, Burlacu Marcel și Coșleț Petru în numele inculpaților

Saviuc Piotr Piotr, născut la 29 aprilie 1967, originar din or.Florești, domiciliat în mun.Chișinău, bd.Cuza -Vodă 19/7, ap.21,

Manole Anatolie Nicolae, născut la 30 ianuarie 1978, originar din s.Chițcani, r-nul Telenești, domiciliat în mun.Chișinău, str.Mihai Sadoveanu 24/2, ap.25

și

Guzun Chiril Chiril, născut la 27 aprilie 1979, originar din s.Ratuș, r-nul Criuleni, domiciliat în s.Drășliceni, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 13.06.2011 - 26.09.2013,
2. Instanța de apel: 28.10.2013 - 29.05.2015,
24.12.2015 - 18.05.2016,
3. Instanța de recurs: 24.08.2015 - 17.11.2015,
26.07.2016 - 26.10.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 26 septembrie 2013 au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- **Saviuc Piotr** în baza art.327 alin.(1) Cod penal la 2 închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani;

- **Manole Anatolie** în baza art.327 alin.(1) Cod penal la 2 închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani;

- **Guzun Chiril** în baza art.327 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Crudu Vadim și Ojog Vitalie, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Saviuc Piotr, Guzun Chiril și Manole Anatolie, activând în cadrul MAI, fiind persoane publice, cărora, într-o instituție de stat, le-au fost acordate permanent, prin stipularea legii și prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, încălcând prevederile art.22 alin.(1) lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04 iulie 2008, prin care sunt obligați să respecte Constituția și legislația în vigoare, drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională și regulamentul intern, prevederile art.12, 26 din Legea cu privire la poliție nr.416-XII din 18.12.1990, prin care sunt obligați să respecte atribuțiile poliției și responsabilitatea colaboratorului poliției, pct.15 lit.i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006, prin care sunt obligați să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, pct.5.3.2 ale Instrucțiunii nr.449-69/GEN din 29.11.2002, aprobată ordinul nr. 449-69/GEN din 29.11.2002, prin care sunt obligați în caz de depistare a obiectelor interzise pentru transportare, să întocmească un proces-verbal de ridicare a acestora, cu adoptarea unei decizii în conformitate cu legislația în vigoare și acționând contrar activității organelor de poliție, care mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, apărării cetățenilor indiferent de situația lor socială, patrimonială, de apartenența națională, de rasă, sex și vârstă, de studii și limbă, de atitudinea față de religie, de convingerile politice și de altă natură, prin abuz de serviciu au subminat autoritatea statului reprezentat prin organele de poliție, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice în următoarele circumstanțe:

Saviuc Piotr, activând în funcția șef de tură al biroului control special al secției de poliție în Aeroportul Internațional Chișinău al Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției, în baza ordinului MAI nr.256 EF din 13.06.2008, la data de 04 mai 2010, aproximativ la ora 12.35-12.36, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al CPT Aerian din incinta Aeroportului Chișinău din bd.Dacia 80/3, mun.Chișinău, împreună cu Crudu Vadim, care exercita funcția de șef-adjunct de tură al biroului control al secției de poliție în Aeroportul Chișinău al Comisariatului de poliție în Transport al Direcției Poliției în Transport, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, au primit de la Petcu Gheorghii bani în sumă de 250 euro, ce constituie 4175,50 lei, pentru a-i permite de a traversa frontiera de Stat cu mijloace bănești în sumă de 14.000 euro.

Tot el, la 12 mai 2010, aproximativ la ora 18.21, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al Comisariatului de poliție în Transport Aerian din incinta Aeroportului Chișinău, pe bd.Dacia 80/3, mun.Chișinău, împreună cu Ojog Vitalie, care exercita funcția de inspector superior al Biroului de Combatere al Crimelor Patrimoniale a Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției în Transport, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, au primit de la Orlenco Diana bani în sumă de 100 dolari, ce constituie 1255,00 lei, pentru a-i permite traversarea frontierei de Stat.

Manole Anatolie, activând în funcția de inspector al postului de control migrațional al secției de poliție în Aeroportul internațional Chișinău, al Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției în Transport, în baza ordinului MAI nr.350 EF din 08.08.2008, la data 09 mai 2010, aproximativ la ora 07.01, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al CPT Aerian din incinta Aeroportului Chișinău, din bd.Dacia 80/3, mun.Chișinău, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, a primit de la Bivol

Vasile bani în sumă de 20 euro, ce constituie 322,30 lei, pentru a-i permite de a traversa frontiera de Stat cu 10 cartușe de țigări.

Tot el, la 12 mai 2010, aproximativ la ora 15.38-15.40, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al Comisariatului de poliție în Transport Aerian din incinta Aeroportului Chișinău, din bd. Dacia 80/3, mun.Chișinău, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, a primit de la cet.Sacali Piotr bani în sumă de 170 lei, pentru a-i permite trecerea frontierei de Stat.

Tot el, la 25 mai 2010, aproximativ la ora 06.01, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al CPT Aerian din incinta Aeroportului Chișinău din bd.Dacia 80/3, mun. Chișinău, folosind intenționat situația de serviciu în interes material a primit de la cet. Gorșovschi Vasile bani în sumă de 500 ruble rusești, ce constituie 205,30 lei, pentru a-i permite traversarea frontierei de Stat.

Guzun Chiril, activând în funcția de șef-adjunct de tură al Comisariatului de Poliție în Transportul Aerian al Direcției Poliției în Transport, în baza ordinului MAI nr. 56 din 15 februarie 2008, la data de 02 mai 2010, aproximativ la ora 18.35, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al Comisariatului de Poliție în Transportul Aerian din incinta aeroportului Chișinău din bd.Dacia 80/3, mun.Chișinău, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, a primit de la Erdogan Raisa bani în sumă de 20 de euro, ce constituie 333,40 lei, pentru a-i permite de a traversa frontiera de Stat.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui P.Saviuc, Ch.Guzun și A.Manole să le fie stabilită o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pe motiv că instanța nu a reținut că inculpații au săvârșit faptele în calitate de persoane publice și au acționat contrar activității organelor de poliție care mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, prin abuz de serviciu au subminat autoritatea statului reprezentat prin organele de poliție; - la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerație persoana inculpaților, că au comis fapta din intenție, cât și de faptul că pedeapsa penală are drept scop de a restabili echitatea socială, corectarea inculpaților, prevenirea din partea acestora, precum și a altor persoane comiterea de noi infracțiuni;

- inculpatul P.Saviuc, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea înaintată, argumentând prin faptul că, la adoptarea sentinței prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, și nici nu a luat în considerație că dânsul activează în organele de poliție de mulți ani, deține o experiență profesională bogată, a fost decorat cu insigna „Colaborator emerit”, cu Diplomă de Onoare, cu Crucea „Pentru merit, clasa, 2”, toate aceste mențiuni avându-le grație profesionalismului și onestității sale, care demonstrează încă o dată nevinovăția sa în comiterea faptei incriminate;

- avocatul P.Coșleț în numele inculpatului Ch.Guzun, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea acestuia de sub învinuirea înaintată, motivând că instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorului A.Arghirii, date în cadrul cercetării judecătorești, unde a relatat că, la 02.05.2010 a fost în serviciu împreună cu inculpatul Ch.Guzun, însă nu a văzut ca dânsul să fi primit careva sume de bani de la cineva, inclusiv și de la R.Erdogan; - biroul în care s-au efectuat înregistrările video nu este asemănător celui de la serviciu, safeul din birou, este amplasat de partea dreaptă a mesei, pe când cel din secvențe, este amplasat de partea stângă, masa

din birou este de culoare întunecată, pe când cea prezentată în secvențe este de culoare deschisă, fapt ce impune a concluziona că instanța a avut o atitudine părtinitoare față de inculpatul Ch.Guzun; - probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii inculpatului sunt acumulate cu grave încălcări ale normelor de drept procesual-penal, iar în consecință urmau a fi excluse de către instanța de judecată, reieșind din considerentul că, la emiterea ordonanței directorului CCCEC din 14.04.2010 și încheierii judecătorului de instrucție din 14.04.2010 nu era pornit dosar penal în privința inculpatului, ceea ce contravine prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală;

- avocatul D.Bogatu în numele inculpatului A.Manole, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea ultimului de sub învinuirea înaintată, indicându-se că prima instanță nu a luat în considerație unele aspecte ce atribuie probelor administrate un caracter ilegal, deoarece atât din actele cauzei, cât și din depozițiile martorilor reiese că autodenunțările ce au avut loc cu mult timp după cazurile pretinse a fi ilegale, au fost obținute cu aplicarea constrângerii din partea organului de urmărire penală față de V.Bivol, P.Sacali și V.Gorșovschi, astfel urmând a fi excluse ca probă potrivit prevederilor art.94 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2015, au fost admise apelurile declarate, inclusiv și din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților Guzun Chiril, Saviuc Piotr și Manole Anatolie, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea soluției date instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute la art.327 alin.(1) Cod penal a fost pe deplin dovedită în prima instanță, prin probe pertinente și concludente, care coroborează inclusiv și cu circumstanțele de fapt reținute pe cauză, însă inculpații nu pot fi pedepsiți pentru infracțiunea comisă, pe motiv că a intervenit termenul prescripției tragerii la răspundere penală care, potrivit art.60 Cod penal, expiră după 5 ani de la comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, astfel că procesul penal în privința acestora urma a fi încetat.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- inculpatul C.Guzun și avocatul P.Coșleț în numele acestuia care, invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, invocând că probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii inculpatului urmau a fi excluse de către instanță, fiind acumulate cu grave încălcări ale normelor de drept procesual-penal, și anume art.279 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia organul de urmărire penală efectuează acțiunile de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după pornirea urmăririi penale, cu excepția acțiunilor prevăzute la art.118, 130, care pot fi efectuate și până la pornirea urmăririi, iar potrivit materialelor cauzei, la emiterea ordonanței directorului CCCEC din 14.04.2010 și încheierii judecătorului de instrucție din 14.04.2010 nu era pornit dosar penal în privința inculpatului, iar instanța de apel a ignorat aceste argumente, fără a le da apreciere; - instalarea camerei de luat vederi pînă la pornirea dosarului penal constituie o violare a art.8 CtEDO, avînd în vedere că, potrivit reglementărilor procesual-penale naționale, biroul de serviciu cade sub incidența noțiunii de „domiciliu”, iar astfel de acțiuni constituie un abuz din partea organelor de urmărire penală; - urmau a fi anulate procesele-verbale de interceptare a convorbirilor din 03.05.2010, anexa nr.6 la procesul-verbal din 03.05.2010, și procesul-verbal din 03.05.2010 de verificare a anulării procesului verbal de interceptare

a convorbirilor din 03.05.2010, pe motiv că aceste acțiuni de urmărire penală s-au efectuat în baza dosarului penal nr.2010036340 pornit la 04.05.2010, în baza ordonanței din 04.05.2010 și în baza încheierii judecătorești de instrucție din 05.05.2010; - procesul-verbal din 22.02.2013, prin care s-au corectat datele din actele procedurale sus-menționate, pe motiv că s-au admis careva erori materiale, neîntemeiat a fost reținut de instanță în confirmarea vinovăției inculpatului, și în temeiul art.94 Cod de procedură penală, nu putea fi pus la baza sentinței; - instanța de apel neîntemeiat a respins demersul părții apărării privind audierea martorului S.Caraman;

- inculpatul P.Saviuc care, invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea sa de comiterea faptei incriminate, argumentând că nu poate fi admis ca probă procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 18.06.2010, pe motiv că a fost efectuat cu încălcarea prevederilor art.16 alin.(1) Cod de procedură penală, mai mult că martorul D.Orlenco nu era sigură că al doilea polițist era anume el, declarațiile acestuia bazându-se pe presupuneri, deoarece fapta a fost comisă cu mult timp în urmă și nu își poate aminti cu exactitate cine anume a estorcat bani de la ea; instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, și nici nu au luat în considerație că dînsul activează în organele de poliție de mulți ani, deține o experiență profesională bogată, a fost decorat cu insigna „Colaborator emerit”, cu Diplomă de Onoare, cu Crucea „Pentru merit, clasa, 2”, toate aceste mențiuni avându-le grație profesionalismului și onestității sale, care demonstrează încă o dată nevinovăția sa în comiterea faptei incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate de avocatul Coșleț Petru în numele inculpatului și inculpatul Guzun Chiril și de inculpatul Saviuc Piotr, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2015, în cauza penală în privința lui Guzun Chiril și Saviuc Piotr și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a considerat a nu se expune asupra argumentelor formulate în recursurile de pe rol, din motiv că în instanța de apel, cauza penală nu a fost examinată de un complet compus potrivit legii, potrivit Regulamentului privind modul de descriere aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, au fost admise din alte motive, inclusiv și din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, apelurile procurorului, inculpatului P.Saviuc, a avocatului P.Coșleț în numele inculpatului C.Guzun, a avocatului D.Bogatu în numele inculpatului A.Manole, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care P.Saviuc, Ch.Guzun și A.Manole au fost recunoscuți vinovați în baza art.327 alin.(1) Cod penal și eliberați de pedeapsă penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, potrivit art.60 Cod penal.

7.1. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, prima instanță în cadrul cercetărilor judecătorești minuțios și sub toate aspectele a examinat probele administrate în cauză și, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art.327 alin.(1) Cod penal, deoarece concordă cu circumstanțele de fapt ale cauzei.

Concluziile privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor menționate au fost bazate pe declarațiile martorilor Gh.Petcu, V.Răducan, D.Orlenco, R.Erdogan,

V.Bivol, V.Gorșovschi, cât și probele scrise - procesele verbale de autodenunțare din 28.05.2010, 23.08.2010, 11.08.2010, 10.09.2010, 28.07.2010, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.06.2010, 30.07.2010, 03.09.2010, 11.08.2010, 13.09.2010, 28.07.2010, de examinare a casetei video cu imagini video din 08.12.2010, 09.06.2010, 14.05.2010, 24.08.2010, 10.05.2010, 14.05.2010, 15.12.2010, de interceptare a înregistrărilor de imagini și convorbiri din 05.05.2010, 13.05.2010, 05.05.2010, 09.06.2010, 13.05.2010, 25.05.2010, de examinare a agendelor inspectorului operativ de serviciu din 05.04.2011, ordonanța procurorului din 01.03.2011.

Prin urmare, reținând probele sus menționate, instanța a conchis că prin acestea se dovedește vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, acțiunile lor întrunind elementele constitutive ale laturii obiective și subiective a infracțiunii menționate.

În contextul enunțat supra, instanța de apel a considerat ca fiind nefondate și nejustificate solicitările din apelurile avocaților și inculpaților privind achitarea lui P.Saviuc, Ch.Guzun, A.Manoli de sub învinuirea adusă, or, vinovăția acestora a fost demonstrată în afara oricăror dubii în ședința de judecată.

La fel, instanța a respins alegațiile lui P.Saviuc, precum că nu a fost implicat în cele incriminate, deoarece aceste vin în contradicție cu declarațiile martorului V.Răducan, colaborator al DPT, care în ședința de judecată a confirmat că, la 04.05.2010, a discutat cu P.Saviuc despre motivele reținerii în Aeroport a rudei sale Gh.Petcu și acesta l-a asigurat că problemele rudei sale s-au rezolvat și acesta a plecat deja în Italia, ceea ce denotă că P.Saviuc a fost implicat în estorcarea de bani de la Gh.Petcu.

Argumentele apărării privind declararea nulității proceselor-verbale de prezentare martorilor D.Orlenco și Gh.Petcu spre recunoaștere a persoanelor după fotografie din 18.06.2010 și 12.05.2010, pe motiv că acestea contravin art.116 alin.(6) Cod de procedură penală, instanța le-a apreciat ca neîntemeiate, considerând că careva încălcări ale normei enunțate nu a avut loc, fiindcă acțiunea privind prezentarea persoanei spre recunoaștere a lui D.Orlenco a fost planificată pentru data de 15.07.2010, lui P.Saviuc fiindu-i asigurată asistență juridică pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în temeiul art.70 Cod de procedură penală, în persoana avocatului A.Hromcenco, mandat nr.132 din 15.07.2010 (f.d.22 v.3), însă aceasta, prin cerere scrisă a refuzat de a participa la această acțiune procesuală, solicitând să fie anunțat despre acțiunea procesuală cu cel puțin 5 zile înainte și prin citație, iar martorul D.Orlenco, care la data de 15.07.2010 s-a prezentat în fața organului de urmărire penală pentru participarea la acțiunea procesuală „prezentarea spre recunoaștere”, prin cerere scrisă a comunicat organului de urmărire penală că ea este locuitor al Transnistriei, întâmpină greutatea la deplasarea în partea dreaptă a Nistrului, că planifică în scurt timp plecarea peste hotare, solicitând efectuarea recunoașterii persoanei după fotografie, de unde reiese că organul de urmărire penală motivat a efectuat recunoașterea persoanei după fotografii.

La fel, și în cazul lui Gh.Petcu nu a fost posibilă asigurarea prezenței lui P.Saviuc la acțiunea de prezentare a persoanei spre recunoaștere, fiindcă din raportul inspectorului Direcției nr.2-c a DGA a CCCEC, S.Caraman a fost stabilit că P.Saviuc la data de 21.06.2010 acuza probleme de sănătate, fiind internat într-o instituție medicală, așa că acțiunile de urmărire penală nu puteau să periclitizeze activitățile cotidiene ale martorilor, astfel încât organul de urmărire penală a fost motivat să prezinte spre recunoaștere persoana pe fotografie, în condițiile când au fost respectate celelalte prevederi legale, stipulate în art.116 Cod de procedură penală, prin urmare procesele-verbale privind

prezentarea spre recunoaștere după fotografie în cazul martorilor Gh.Petcu și D.Orlenco sunt probe pertinente, veridice, admisibile și utile de a fi puse la baza sentinței, care dovedesc vinovăția inculpatului.

Argumentele inculpatului P.Saviuc, precum că nu s-a luat în considerație faptul că el activează de mulți ani în organele de poliție, deține o experiență profesională bogată pentru ce a și fost decorat, instanța de apel le-a considerat nepertinente în cauză or, toate aceste caracteristici nu demonstrează nevinovăția sa și nu combat probele pertinente, concludente, utile și veridice prezentate de procuror în ședința de judecată care indică direct la vinovăția acestuia.

Instanța de apel a respins și motivele invocate de partea apărării P.Coșleț în numele inculpatului Ch.Guzun, cu privire la nevinovăția acestuia și că probele ar fi fost instrumentate cu încălcarea art.8 din CEDO, art.7 alin.(1); 279 alin.(1), (2) Cod de procedură penală și art.7 alin.(1) lit.a) din Legea privind activitatea operativă de investigații, și anume - interceptarea și înregistrarea de imagini în perioada 02.05.2010-03.05.2010, din care reiese că la 02.05.2010 Ch.Guzun, fiind în biroul de serviciu, a primit mijloace bănești de la martorul R.Erdogan.

Verificând aspectele de ilegalitate invocate de avocat, instanța a reținut că acțiunile procesuale petrecute din 02.05.2010 până la 04.05.2010, au fost dobândite legal în conformitate cu legislația în vigoare, în baza Legii cu privire la activitatea operativă de investigații, în conformitate cu dispozițiile art.7 alin.(1) lit.b) și art.10 din Legea privind activitatea operativă de investigații și cu autorizarea judecătorului de instrucție, potrivit încheierii nr.13-203/10 din 14.04.2010, prin care s-au autorizat instalarea aparatelor audio-video pe un termen de 30 zile și cercetarea biroului de control special, amplasat în zona de securitate din cadrul Aeroportului Internațional Chișinău cu instalarea în el a aparatelor audio-video.

Astfel, instanța a indicat că, legalitatea acțiunilor petrecute până la pornirea urmăririi penale, au fost bazate pe prevederile Legii privind activitatea operativă de investigații și anume art.2, art.6 alin.(2), care prevăd că măsurile operative de investigații se desfășurează numai în conformitate cu legislația și numai în cazul când pe altă cale este imposibil de a asigura realizarea sarcinilor privind relevarea atentatelor criminale, prevenirea, curmarea, descoperirea infracțiunilor și a persoanelor care le organizează, le comit sau le-au comis, precum și asigurarea compensării daunei cauzate de infracțiune. La caz nefiind încălcate nici dispozițiile art.29 din Constituția R.Moldova, cât și art.8 al CEDO, fiindcă înregistrările de imagini au avut loc într-un spațiu public - biroul de control special amplasat în zona de securitate a Aeroportului, care nici de cum nu poate fi considerat spațiu privat al inculpatului Ch.Guzun sau a celorlalți inculpați, acest birou, deși în diferite acte procesuale este numit birou de serviciu, totuși ca spațiu aparține nu Comisariatului de Poliție în Transport Aerian, ci Aeroportului Internațional Chișinău, fiind amplasat în zona de securitate a Aeroportului și destinat pentru controlul special al pasagerilor, fiind deschis tot timpul, în care se găsește o singură masă și două scaune, unde erau verificați doar pasagerii suspecți. Inculpații își păstrau lucrurile personale, cât și cele care contribuiau la desfășurarea activității de serviciu nu în biroul din zona de control special al Aeroportului, unde au fost instalate dispozitivele de interceptare a imaginilor, dar în alt birou, dislocat în incinta Comisariatului de Transport, așa că argumentele, precum că a fost încălcat careva drept al inculpaților la domiciliu, este neîntemeiat.

Respectiv, instanța a constatat că și argumentele, precum că ordonanța Procurorului Anticorupție din 04.05.2012 este nulă, fiind până la pornirea urmăririi penale, nu pot fi

reținute, aceasta fiind una legală, emisă în virtutea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea dispozițiilor art.124 din Constituția R.Moldova, art.17 din Legea cu privire la Procuratură și art.8 din Legea privind activitatea operativă de investigații.

Ca neîntemeiate au fost respinse și argumentele invocate de apărare, că procesul-verbal de interceptare din 05.05.2010 este lovit de nulitate, fiind efectuat înainte de începerea urmăririi penale, pe motiv că această eroare a fost una materială fiind corectată prin procesul-verbal ce a fost întocmit legal, în temeiul art.249 Cod de procedură penală și corect s-a reținut de instanță că acesta a fost întocmit în cadrul examinării materialului înregistrat la 04.05.2010 sub nr.565 R-I a CCCEC și, respectiv, că autodenunțul martorului R.Erdogan nu poate constitui mijloc de probă, fiind obținut prin aplicarea amenințărilor și a altor mijloace de constrângere, deoarece acesta a fost scris personal de ultima, benevol, nefiind impusă de nimeni.

În concluzie, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a reținut caseta video nr.2 cu imaginile înregistrate în timpul primirii banilor de către Ch.Guzun de la R.Erdogan ca o probă admisibilă, dat fiind faptul că înregistrarea video în biroul de control special în perioada 02.05.-03.05.2010 a avut loc în baza temeiurilor legale, iar potrivit raportului de constare tehnico-științifică nr.1077 din 18.05.2012, careva semne de montare audio/video pe caseta respectivă nu au fost stabilite, rezultatele date de expert au exclus versiunea trucării imaginilor de pe suporturile video, ceea ce certifică faptul că sunt originale și combat incontestabil afirmațiile părții apărării.

Cu promptitudine, instanța de apel a respins și alegațiile avocatului D.Bogatu în numele inculpatului A.Manole, precum că autodenunțurile efectuate de V.Bivol, P.Sacali și V.Gorșovschi au fost obținute prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei, dâșii fiind impuși să le facă, pe când partea apărării în acest sens nu a prezentat vreo probă contrară, iar fiind audiații în instanță, martorii menționați au indicat că au dat declarații benevol, nefiind siliți de nimeni. Neîntemeiat a considerat instanța și argumentul, precum că organul de urmărire penală deja era la curent despre transmiterea banilor și deci, nu erau în drept de a intercepta autodenunțurile martorilor, prin ce s-au încălcat prevederile și cerințele legale, de rând ce în sarcina organului de urmărire penală este prevenirea, curmarea infracțiunilor și identificarea persoanelor care le organizează și/sau le comit.

Asupra celor constatate, instanța a reținut că criticile formulate de apelanți în apelurile declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în prima instanță, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în sentința adoptată, soluție pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că, verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.414-415 Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia în privința stabilirii vinovăției și încadrării juridice a faptelor inculpaților, nu s-au stabilit.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite din alte motive apelurile declarate împotriva hotărârii primei instanțe, a casa sentința și a înceta procesul penal în privința inculpaților în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art.60 Cod penal, cu liberarea acestora de pedeapsă, din motiv că au expirat 5 ani din momentul săvârșirii infracțiunii.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, în numele inculpaților A.Manole, P.Saviuc și Ch.Guzun au declarat recursuri ordinare avocații B.Druță, M.Burlacu și P.Coșleț care solicită:

- avocatul B.Druță în numele lui A.Manole care, invocând ca temeiuri prevederile art.427 alin.(1) lit.2), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanțele nu și-au motivat cu claritate motivele pe care și-au întemeiat soluțiile și neîntemeiat au dispus condamnarea inculpatului, ne individualizând acțiunile acestuia față de ceilalți complici; - incorect instanța de apel a dispus liberarea inculpatului de pedeapsa penală în temeiul art.60 Cod penal, fiindcă în cazul dat inculpatul nu se poate reîntoarce în câmpul muncii, și anume la funcția pe care a ocupat-o până la pornirea cauzei penale;

- avocatul M.Burlacu în numele lui P.Saviuc, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, invocând că procesele-verbale de prezentare a martorilor D.Orlenco și Gh.Petcu spre recunoaștere după fotografie din 18.06.2010 și 12.05.2010, urmau a fi declarate nule, deoarece contravin prevederilor art.116 alin.(6) Cod de procedură penală, pe când urma a efectuate aceste acțiuni procesuale pe viu, cu participarea lui P.Saviuc; - instanțele nu au apreciat argumentul inculpatului, că dânsul activează de mulți ani în organele de poliție, deține o experiență profesională bogată, fiind și decorat; - interceptarea și înregistrarea de imagini în perioada 02.05.2010-03.05.2010, din care se deduce că Ch.Guzun a primit în biroul de serviciu mijloace bănești de la R.Erdogan, ca probă a fost instrumentată cu încălcarea art.8 din CEDO, art.7 alin. (1), 279 alin.(1), (2) Cod de procedură penală și art.7 alin.(1) lit.a) din Legea privind activitatea operativă de investigații, această acțiune procedurală a avut loc până la data de 04.05.2012, adică până la pornirea urmăririi penale pe cauza penală 2010036340, ceea ce duce la nulitatea acțiunii date și incorect instanțele au constatat că această acțiune a avut loc în baza Legii cu privire la activitatea operativă de investigații, cu autorizarea judecătorului de instrucție potrivit încheierii nr.13-203/10 din 14.04.2010; - instanța de apel incorect a respins argumentele invocate cu privire la nulitatea procesului-verbal din 03.05.2010 și de a nu lua ca probă autodenunțul făcut de martorul R.Erdogan, care au fost obținute prin aplicarea amenințărilor și a altor mijloace de constrângere, inclusiv psihică; - nu a reținut instanța nici faptul că primirea banilor de către Ch.Guzun de la R.Erdogan incorect i-au fost incriminați lui P.Saviuc, deoarece dânsul nu a primit careva bani, nu a coordonat cu ceilalți inculpați careva acțiuni de primire a banilor și nu a beneficiat de careva bani; - organul de urmărire penală incorect a incriminat inculpatului fapta de care este învinuit, în lipsa banilor care nu au fost depistați; - instanța deși a constatat careva semne formale ale unei infracțiuni, urma să înceteze procesul penal din lipsa pericolului social, la caz nu s-au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor sociale ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, urmând a fi aplicate prevederile art.14 alin.(2) sau cele ale art.58 Cod penal, deoarece la momentul judecării cauzei P.Saviuc nu era angajat al MAI;

- avocatul P.Coșleț în numele lui Ch.Guzun care, invocând ca temeiuri prevederile art.427 alin.(1) lit.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu s-a expus asupra cererilor din 04.09.2013 și 23.09.2013, prin care partea apărării a solicitat anularea și neadmiterea a anumitor procese-verbale în calitate de probe; - procesul-verbal din 03.05.2010 de interceptare a convorbirilor, înregistrarea sonoră/video și Anexa nr.6 la acest proces-verbal, nu puteau fi admise ca probe, deoarece corectarea erorii din 03.05.2010 în 05.05.2010 comise de A.Godoroja prin procesul-verbal din 22.02.2013,

precum și modificarea datei și numărului încheierii judecătorului de instrucție și a ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, nu sunt erori tehnice; - acțiunile procesuale efectuate pe cauză, au avut loc până a fi pornit procesul penal, ceea ce contravine prevederilor art.279 alin.(1), 137 pct.2 Cod de procedură penală; - instanța incorect a constatat că biroul în care au fost instalate camerele de luat vederi este de uz public, pe când acesta era biroul de serviciu al inculpatului Ch.Guzun, fapt confirmat prin declarațiile martorului I.Cucoș, ceea ce cade sub incidența domiciliului prin prisma art.6 pct.11, 15 Cod de procedură penală, art.28 din Constituția R.Moldova, art.8 din CEDO; - procesul-verbal de instalare a camerei de luat vederi contravine dispozițiilor art.260, 178 și 315 Cod de procedură penală, ce duce la nulitatea actului respectiv; - nu s-a putut demonstra în instanță că caseta video ce a fost vizionată este în original și că aceasta ar fi fost transmisă spre păstrare judecătorului de instrucție, așa cum o cere dispoziția art.136 alin. (3) Cod de procedură penală, iar din raportul de expertiză nr.1108 din 22.05.2012, nu se poate de stabilit dacă Ch.Guzun a fost persoana care primește ceva de la o persoană neidentificată; - instanțele nu au apreciat declarațiile martorului R.Erdogan în coroborare cu secvențele video referitor la faptul unde au fost plasați banii de către persoana care i-a primit; - instanțele nejustificat au refuzat în audierea martorului S.Caraman, pe motiv că a participat la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, prin ce s-a încălcat principiul egalității părților în proces și cel al contradictorialității, precum și dreptul la un proces echitabil; - declarațiile martorului R.Erdogan urmau a fi apreciate critic, și anume în partea ce ține de transmiterea sumei de 20 de euro lui Ch.Guzun, cu scopul de a nu fi singură trasă la răspundere penală; - nu s-a dat apreciere faptului că infracțiunea de care a fost găsit vinovat inculpatul este una materială, acesta fiind învinuit că a primit suma de 20 euro, însă banii nu au fost prezentați instanțelor ca corpuri delictive, de unde reiese că acțiunilor inculpatului nu li s-a dat o încadrare juridică corespunzătoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor, recurenții invocă ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești prevederile art.427 alin.(1) pct.2), 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate de recurenți în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a verificat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de

fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin. (1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile martorilor Gh.Petcu, V.Răducan, D.Orlenco, R.Erdogan, V.Bivol, V.Gorșovschi, cât și probele scrise - procesele verbale de autodenunțare din 28.05.2010, 23.08.2010, 11.08.2010, 10.09.2010, 28.07.2010, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.06.2010, 30.07.2010, 03.09.2010, 11.08.2010, 13.09.2010, 28.07.2010, de examinare a casetei video cu imagini video din 08.12.2010, 09.06.2010, 14.05.2010, 24.08.2010, 10.05.2010, 14.05.2010, 15.12.2010, de interceptare a înregistrărilor de imagini și convorbiri dintre persoane din 05.05.2010, 13.05.2010, 05.05.2010, 09.05.2010, 13.05.2010, 25.05.2010, dintre persoane aflate în incinta aeroportului, prin care se confirmă că P.Savciuc și V.Crudu au primit de la Gh.Petcu bani în sumă de 250 euro, pentru a-i permite să treacă frontiera de stat cu mijloace bănești în sumă de 14000 euro; că P.Savciuc și V.Ojog au primit de la D.Orlenco bani în sumă de 100 dolari, pentru a-i permite să treacă frontiera de stat; că Ch.Guzun a primit de la R.Erdogan suma de 20 de euro, pentru a-i permite să treacă frontiera de stat; că A.Manole a primit de la V.Bivol suma de 20 de euro, a-i permite să treacă frontiera de stat, de la P.Sacalî suma de 170 lei și de la V.Gorșovschi 500 ruble rusești, pentru a nu le întocmi procesul-verbal privind săvârșirea contravenției prevăzute de art.91 Cod contravențional și a le permite să treacă frontiera de stat; de examinare a agendelor inspectorului operativ de serviciu din 05.04.2011, ordonanța procurorului din 01.03.2011, probe care sânt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de fond. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței de fond (hotărârile CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlandia).

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, în mod corect au reținut că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal imputate lor și au reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpați a infracțiunii reținute în sarcina lor, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective.

Sub aspectul dat, Colegiul penal respinge afirmațiile recurenților, precum că inculpații nu ar fi acționat intenționat, că nu ar fi folosit situația de serviciu, în interes material și personal, și că nu ar fi cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, deoarece în cauză s-a demonstrat atât latura obiectivă, care include următoarele semne: - fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau în inacțiunea de folosire a situației de serviciu; - urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice; - legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, cât și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, ce se exprimă în interes material, ori alte interese personale.

În speță, inculpații au fost numiți - P.Saviuc, prin ordinul MAI nr.256 EF din 13.06.2008, șef de tură al biroului de control special al secției de poliție în Aeroportul Internațional Chișinău, - Ch.Guzun, prin ordinal MAI nr.56 ef din 15.02.2008, șef adjunct

de tură al Comisariatului de poliție în Transportul Aerian al Direcției Poliției în Transport și - A.Manole, în baza ordinului MAI nr.350 ef din 08.08.2008, inspector al postului de control migrațional al secției de poliție în Aeroportul Internațional Chișinău a Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției în Transport, ce cade sub incidența Legii nr.158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și, în virtutea funcției deținute, exercitau atribuțiile de serviciu, conducându-se de prevederile art.12, 26 din Legea cu privire la poliție nr.416-XII din 18.12.1990, pct.15 și i), j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006 și pct.5.3.2 și 5.5.2 din Instrucțiunea nr.449-69/GEN din 29.11.2002, aprobată prin ordinal nr.449-69/GEN din 29.11.2002, prin care erau obligați în caz de depistare a obiectelor interzise pentru transportare, să întocmească procese-verbale de ridicare a acestora, cu adoptarea unor decizii în conformitate cu legislația în vigoare și, respectiv, șeful de tură pe parcursul exercițiului de funcție al turei poartă răspundere personală pentru organizarea lucrului punctelor de control și executarea calitativă a acestuia, întocmind materialele de ridicare a obiectelor și substanțelor interzise pentru transportare.

Astfel, din probele administrate în cauză cert s-a constatat că inculpații P.Saviuc, A.Manole și Ch.Guzun, folosindu-se de situația de serviciu în interes material și personal, au abuzat de funcția lor și au primit sume de bani, pentru a permite persoanelor Gh.Petcu, D.Orlenco, R.Erdogan, P.Sacali, V.Gorșovschi de a traversa frontiera de stat, iar lui V.Bivol de a traversa frontiera de stat cu 10 cartușe de țigări, fapte surprinse, de asemenea, cu ocazia activităților de supraveghere și monitorizare efectuată de către colaboratorii de poliție, fiind materializată ca probă în prezenta cauză prin înregistrarea video și planșă fotografică.

La fel, instanța de recurs consideră că și-a găsit confirmarea și semnul calificativ al infracțiunii incriminate inculpaților P.Saviuc, A.Manole și Ch.Guzun - cauzarea de daune considerabile intereselor publice. În acest sens, Colegiul penal enunță că, prin interes public se subînțelege acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care R.Moldova este parte, precum și îndeplinirea obligațiilor de serviciu, în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și ale celor juridice, abținându-se de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice.

Prin urmare, în urma abuzului inculpaților P.Saviuc, A.Manole și Ch.Guzun de obligațiile sale de serviciu, au fost cauzate daune considerabile intereselor publice anume prin faptul că ultimii au subminat autoritatea statului reprezentat prin organele de poliție.

Colegiul penal constată că acțiunile inculpaților întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de care au fost recunoscuți vinovați, deoarece din probele ce au fost administrate de instanțele de fond există legătura causală dintre faptele prejudiciabile și urmările prejudiciabile.

Prin urmare, argumentele avocaților, precum că inculpații nu se fac vinovați de comiterea infracțiunii pentru care au fost recunoscuți vinovați, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de recurs va respinge afirmațiile avocatului B.Druță în numele lui A.Manole, precum că instanțele nu și-au motivat cu claritate motivele pe care și-au întemeiat soluțiile și neîntemeiat au dispus condamnarea inculpatului, neindividualizând

acțiunile acestuia față de ceilalți inculpați, deoarece concluzia instanțelor de fond privind vinovăția lui A.Manole a fost formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, apreciate conform propriei convingeri, iar hotărârile adoptate cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile, instanța individualizând acțiunile lui A.Manole față de ceilalți inculpați, indicând cu claritate și precizie pentru care capete de acuzare inculpatul a fost găsit vinovat, și anume pe episoadele lui V.Bivol, P.Sacalî și V.Gorșovschi, precum și probele materiale, pe care instanța și-a întemeiat concluziile de vinovăție a acestuia.

La fel, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel referitor la încetarea procesului penal în privința lui A.Manole în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, deoarece cert s-a constatat că din momentul comiterii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani, așa că pe acest subiect afirmația părții apărării că din cauza dată inculpatul nu se poate angaja în funcția pe care o ocupă, nu este unul justificat.

Recurentul mai invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct.2) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală – instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală, însă nici sub un aspect nu-și motivează prin careva probe sau argumente recursul în acest sens, ce ar fi constituit încălcare.

Referitor la trimiterile făcute de partea apărării în numele inculpaților P.Saviuc și Ch.Guzun cu privire la nulitatea actelor procedurale, și anume a proceselor-verbale de prezentare martorilor D.Orlenco și Gh.Petcu spre recunoaștere după fotografie din 18.06.2010 și 12.05.2010, procesul-verbal din 03.05.2010 de interceptare a convorbirilor, înregistrarea sonoră și video, anexa nr.6 la acest proces-verbal, care urmau a fi excluse ca probe, deoarece au avut loc până a fi pornit procesul penal, iar corectarea erorii din 03.05.2010 în 05.05.2010 prin procesul-verbal din 22.02.2013, precum și modificarea datei și numărului încheierii judecătorului de instrucție și a ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, nu pot fi considerate erori tehnice, acțiuni procesuale ce contravin prevederilor art.166 alin.(6), art.279 alin.(1), 137 pct.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că critici similare au fost formulate de apărare și în cadrul căii ordinare de atac a apelului, fiind analizate în detaliu și înlăturate ca neavând relevanță în ce privește nulitatea actelor procedurale, acestea fiind efectuate în corespundere cu normele de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs remarcă că, cu ocazia redactării actelor procedurale, se pot strecura unele erori materiale, printre care pot fi considerate greșelile privind scrierea numelor, trecerea greșită a unor calități procesuale, a unor date calendaristice la care se referă actul, asupra unor indicații numerice și altele, cu excepția erorilor de conținut, iar în cazul când acestea sunt comise de organul de urmărire penală, la cererea celui interesat ori din oficiu, acestea pot fi corectate, astfel că autorizarea interceptărilor în biroul de control special a avut loc după ce urmărirea penală a fost pornită și nu până la pornirea acesteia, cum afirmă partea apărării.

Neîntemeiate sunt și argumentele invocate de avocatul M.Burlacu în numele lui P.Saviuc, precum că autodenunțurile făcute de martorii R.Erdogan, V.Bivol, P.Sacalî și V.Goișovschi, urma a nu fi reținute ca probă, din motiv că au fost obținute prin aplicarea amenințărilor și a altor mijloace de constrângere, inclusiv psihică, deoarece partea apărării nu a adus care probe sau argumente, prin care s-ar fi demonstrat că martorii au denunțat despre cele întâmplate doar în urma aplicării amenințărilor și a altor mijloace de constrângere, inclusiv psihică, iar în cadrul proceselor-verbale de autodenunțare și audiere a martorilor V.Bivol, P.Sacalî și V.Goișovschi (f.d.76-90, v.3), aceste acțiuni procedurale au avut loc în prezența avocaților, care la acea etapă apărau interesele lui P.Saviuc -

N.Postolachi și I.Cerga, și care nu au obiectat asupra acestora. La fel, se reține că inculpatului P.Saviuc nu i-a fost incriminat episodul cu E.Erdogan și, respectiv, nu i-a fost incriminată nici suma transmisă de către aceasta lui Ch.Guzun, astfel argumentele apărării în acest sens nu pot fi reținute.

Argumentul invocat de recurentul M.Burlacu, că instanța deși a constatat careva semne formale ale unei infracțiuni, urma să înceteze procesul penal, fiindcă fapta este lipsită de pericol social, că nu s-au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor sociale ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, urmând a fi aplicate prevederile art.14 alin.(2) sau cele ale art.58 Cod penal, deoarece la momentul judecării cauzei P.Saviuc nu era angajat al MAI, nu poate fi reținut pe motiv că din extrasul de ordin nr.256 ef din 13.06.2008, P.Saviuc a fost avansat din funcția de șef adjunct în șef de tură al biroului de control special al secției de poliție în Aeroportul Chișinău a CPT Aerian al DTP, de unde rezultă că acesta activa la autoritatea publică –Ministerul Afacerilor Interne, în funcția de conducător, reieșind din fișa postului din 20.07.2009 (f.d.119-121 v.3), iar prin ordinul nr.292 ef din 01.10.2010, a fost suspendat provizoriu din funcție. Prin urmare, prin exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu inculpatul P.Saviuc a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, deoarece la caz, faptele persoanei sânt de natură penală, au produs consecințe asupra unei funcționări a autorității publice, asupra actului decizional care urma a fi întocmit de ultimul în urma depistării neregulilor la traversarea frontierei de Stat, ceea ce privește interesul general al societății și, nu în ultimul rând, asupra încrederii cetățenilor în autoritatea și prestigiul instituțiilor statului, așa că infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat inculpatul nu este lipsită de pericol social.

Subsidiar, Colegiul penal va respinge și argumentele invocate de avocatul P.Coșleț în apărarea inculpatului Ch.Guzun, precum că camerele de luat vederi au fost instalate în biroul de serviciu al inculpatului fără a fi fost pornit dosar penal, ceea ce cade sub incidența „domiciliului” prin prisma art.6 pct.11, 15 Cod de procedură penală, art.28 din Constituția R.Moldova, art.8 din CEDO, deoarece în cauza supusă judecării nu se întrevide asemenea încălcare, dat fiind că biroul de control special, care este amplasat în zona de securitate a Aeroportului, nu poate fi definit ca spațiu privat al inculpatului, acest spațiu nu oferă inculpatului o intimitate, deși acesta nu putea fi accesat de oricine, oricând și în orice circumstanțe, totuși acest spațiu era accesibil oricărui colaborator care activa în Direcția Poliției în Transport Aerian, în Aeroportul Internațional Chișinău.

Declarative sunt argumentele părții apărării, precum că procesul-verbal de instalarea a camerei de luat vederi contravine dispozițiilor art.260 Cod de procedură penală și nu conține mențiuni dacă persoanele care au instalat camerele de luat vederi le-au fost s-au nu explicate obligațiile în conformitate cu prevederile art.178 și 315 Cod penal, deoarece acesta nu contravine dispozițiilor normelor la care a făcut referire partea apărării, acestea fiind întocmai respectate (f.d.10-22, v.2).

Urmează a fi respinsă și afirmația părții apărării, precum că nu s-a putut demonstra că caseta video ce a fost vizionată în instanță este în original, în acest sens reținându-se că prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.1077 din 18.05.2012, s-a constatat că în urma analizei vizuale și auditive a înregistrărilor pe casetele video de model „EMTEC EQ 240” cu numerele 2,4,9,13,14,29,36 în intervalele de timp expuse în ordonanță, careva semne de montare a înregistrării audio/video nu au fost stabilite, iar prin ordonanța din 24.06.2010 a ofițerului de urmărire penală al DGUP a CCCEC, M.Potînga, casetele video marcate cu nr.2,4,9,13,14,29,36 au fost recunoscute în calitate de corp delict în cauza penală, care au fost examinate și sigilate conform prevederilor art.158 alin.(2), 159 Cod de procedură penală, care la 26.05.2010 au fost examinate suplimentar de către ofițerul de

urmărire penală F.Verlan și specialistul I.Cucoș, care a fost preîntâmpinat pe art.312 Cod penal, în urma căreia s-au extras și selectat cele mai importante momente ce a vizat cauza penală, fiind copiate pe un suport electronic și sigilat într-un plic cu nr.1 cu DVD-R nr.616, ce a fost recunoscut prin ordonanța din 26.04.2011, ca corp delict la cauza penală (f.d.151-152, 156-157 v.2).

Neîntemeiată consideră instanța de recurs și afirmația părții apărării, precum că prin raportul de expertiză nr.1108 din 22.05.2012, nu se poate de stabilit dacă Ch.Guzun a fost persoana care primește ceva de la o persoană neidentificată și că instanțele nu s-au expus asupra obiecțiilor făcute la vizionarea casetei video, asupra procesului-verbal din 24.08.2010 și declarațiilor martorului R.Erdogan referitor la locul depozitării banilor de către polițist. În acest aspect, Colegiul penal reține că nu este importantă circumstanța unde a depozitat inculpatul Ch.Guzun banii, în buzunarul stâng sau în cel drept al pantalonilor, ori în buzunarul din partea stângă a sacoului și că din secvențele video nu se observă că acesta ar fi primit ceva de la o persoană neidentificată, de rând ce martorul R.Erdogan cert a indicat la Ch.Guzun căruia i-a transmis banii în sumă de 20 euro, iar în urma interceptărilor convorbirilor și înregistrării sonore, care au fost autorizate și obținute în mod legal, exploatarea cărora s-a efectuat conform realității constante, s-a menționat în mod cert faptul că, cel care a purtat discuție cu R.Erdogan a fost inculpatul Ch.Guzun, dar nu o altă persoană (f.d.15 v.2).

Colegiul remarcă că mijloacele speciale de investigare, respectiv interceptările de convorbiri și comunicări telefonice, au ca și scop stabilirea situației de fapt și identificarea sau localizarea suspectilor, în conformitate cu normele procesual penale în vigoare, în perioada când s-au derulat investigațiile. Prin urmare, rezultă că nu s-a adus o vătămare drepturilor inculpaților și nu se impune desființarea actelor de urmărire penală. Pe de altă parte, nulitatea relativă ar fi trebuit invocată la momentul în care inculpații și apărătorii săi au luat cunoștință de materialele de urmărire penală.

Cu referire la argumentul invocat de avocatul P.Coșleț, precum că instanțele nejustificat au refuzat în audierea martorului S.Caraman, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanțelor de fond, care motivat au respins demersul înaintat, pe motiv că martorul nominalizat nu mai activa în cadrul CNA, acesta la momentul examinării cauzei deținând funcția de magistrat (f.d.125 verso).

Afirmația avocatului, precum că instanțele neîntemeiat au concluzionat ca fiind demonstrat abuzul de serviciu comis de către Ch.Guzun, invocând că infracțiunea de care acesta a fost găsit vinovat este una materială, dînsul primind banii în sumă de 20 euro, care însă nu a fost prezentați instanțelor ca corpuri delict, este nefondată, deoarece inculpatul a fost recunoscut vinovat nu pentru corupere pasivă unde obiectul material al infracțiunii reprezintă banii ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere, dar pentru folosirea intenționată a situației de serviciu în interes material și personal, adică pentru neîndeplinirea cu responsabilitate a atribuțiilor de serviciu la momentul exercitării turei, și anume a permis lui R.Erdogan să treacă frontiera de stat contra unei sume de 20 de euro.

În concluzie se apreciază că probele au fost legal administrate, concluziile stenogramelor și video, impunându-se în cauză, cu o valoare probatorie maximă, datorită caracterului științific al probei, iar pe de altă parte statuările experților se coroborează cu declarații martorilor și celelalte mijloace de probă atașate cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal consideră neîntemeiate afirmațiile recurentului, precum că în cauză a fost încălcat dreptul lui la un proces echitabil, pe motiv că din actele cauzei rezultă că inculpatul a avut acces la o instanță de judecată și posibilitatea de a fi audiat, cât și de asistența juridică care i-a fost acordată atât la urmărirea penală, cât și în instanțele de judecată, nefiind lipsit de dreptul la apărare și de a ataca acțiunile și hotărârile organului de

urmărire penală, precum a asistat și la audierea martorului R.Erdogan, nefiind lipist de dreptul de a adresa acestui întrebări, astfel că a fost respectat și principiul contradictorialității (f.d.135 v.6).

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor procurorului și părții apărării din alte motive, inclusiv și din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocații B.Druță, M.Burlacu și P.Coșleț în numele inculpaților A.Manole, P.Saviuc și C.Guzun, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, de avocații Druță Boris, Burlacu Marcel și Coșleț Petru în numele inculpaților Saviuc Piotr, Manole Anatolie și Guzun Chiril în cauza penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu